

Text pro primu - kvartu

Vdova tedy po mnohých oklikách naznačila, že jde o slečnu Emilku a mladého pana (...), který ostatně není jí roveň, ani její lásky hoden. Když to všechno vypověděla, sepjala ruce a zaprosila: „Nehubujte jí. Neublížíte tý mladý, pobloudilý duši! Já bych pan ani umřít nemohla -“

V odpověď na to nazval pan (...) tu vdovu babou princmetálovou, semetrikou jednou šerednou, treperendou, která je živa o kafi a drbech, rachomejtlí, která si má vzít knížky a modlit se, místo co by rozsávala nevůli v rodinách; a velel jí, aby se dala na rychlý ústup, než ji tadyhle něčím majzne.

Vdova učinila, jak jí velel, a uháněla po nuselských schodech s takovou rychlostí, že nezaslechla řvavé volání pana (...), který, vypočítav zásobu svých úsloví a přezdívek, přirovnal nakonec vdovu k svini rohaté a sedmihradské, k šancajchu, po sedmi mezích vyválenému.

Načež se obrátil na podpatku a vřítíl se do své domácnosti jako opilý důstojník kavalérie na koni do krámu s porculánovým nádobím.

Nápověda:

Autor se narodil roku 1892 ve východních Čechách. Patří mezi přední české humoristy. Bojoval v první světové válce, po ní spolupracoval s Lidovými novinami jako soudní zpravodaj a fejetonista.

Text pro kvintu - oktávu

I u vašich dveří jednou zazvoní povědomá obluda s hrací deskou pod paží, bude vás přemlouvat, abyste s ní hráli šachy, a bude se snažit prosadit, aby do hry byla zařazena také vyřezávaná figurka kopiníka s tygří hlavou, figurka, jejíž dráha se pohybuje v nepravidelných číhavých spirálách a může vybočovat i dost daleko mimo šachovnici, dokonce i mimo byt. Nestvůry se vrátí, jejich dráp se zatne i do našich nejsoukromějších sametů, vyryje do skla zrcadla v předsíni kresbu znázorňující, jak se žena, kterou nade vše milujete, pyšně účastní mlčenlivé a temné orgie s šesti otlými muži na palubě podzemního bombardéru, prodírajícího se hluboko dole hlínou a kamením, aby se nakonec jako čenich obrovského hraboše vynořila jeho černá před z pukající dlažby na Národní třídě před okny kavárny Slavie, zrovna ve chvíli, kdy se mladý básník, který tu sedí nad šálkem kávy, definitivně rozhodne, že nechá svou poému o zářících vládcích vnitřní Asie měst nedokončenou, protože už se mu omrzelo psát na psacím stroji, jehož páčky, místo aby spořádaně dopadaly na papír, se co chvíli prohnu v kloubech, natáhnou se a seknou jej jedovatým trnem na svém konci do obličej, takže po stodvacátém hexametu jeho hlava, ještě před měsícem obdivovaná a hlazená ženami, natekla v kouli, pod jejíž napjatou a zprůsvitnělou kůží se přelévá zelený hnis zánětů.

Nápověda:

Autor vystudoval filozofickou fakultu, ale po většinu života se živil jako dělník nebo hlídač. Jeho starší tvorba vykazuje znaky magického realismu, novější díla jsou řazena k postmoderně.